

4. THE CORE PYTHON LANGUAGE II

Opracował: Jakub Olszewski

4.1. ERRORS AND EXCEPTIONS

Dwa główne rodzaje błędów:

SyntaxError

Błędy w gramatyce wychwycone przez kompilator zanim program zostanie wykonany.

Zawsze zatrzymuje działanie.

Exception

Wyjątki spowodowane błędami logicznymi.

Nie przechwycone przez `try...except...` powodują wywołanie informacji o błędzie, zazwyczaj bez zatrzymywania działania programu.

4.1.1. SYNTAX ERRORS

`while` jest słowem kluczowym i nie może być wykorzystane do iteracji

```
>>> for while in range(4):  
SyntaxError: invalid syntax  
>>> |
```

Niezamknięcie nawiasu

```
>>> for i in range(4:  
SyntaxError: invalid syntax  
>>> |
```

Niespodziewane przypisanie wewnątrz nawiasu

```
>>> a = [1,2,3,4  
    b = 5  
SyntaxError: invalid syntax  
>>> |
```

4.1.2. EXCEPTIONS

Wyjątki pojawiają się gdy gramatycznie poprawny wykonany kod powoduje `runtime error` – błąd napotkany w trakcie działania programu.

Python zawiera wbudowane wyjątki produkujące komunikaty o błędach, zazwyczaj tworząc `stack traceback` – historię wykonanych poleceń które doprowadziły do błędu – które pomaga w rozwiązywaniu problemów.

```
>>> print(zmienna)
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#0>", line 1, in <module>
    print(zmienna)
NameError: name 'zmienna' is not defined
>>> float("hello")
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#3>", line 1, in <module>
    float("hello")
ValueError: could not convert string to float: 'hello'
>>> |
```

```
>>> a, b = 0, 10
>>> b / a
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#2>", line 1, in <module>
    b / a
ZeroDivisionError: division by zero
>>> int('7.0')
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#4>", line 1, in <module>
    int('7.0')
ValueError: invalid literal for int() with base 10: '7.0'
>>> int(float('7.0'))
7
>>> |
```

```
def funkcja(x):  
    def zagniezdzona(y):  
        z = 1 / y  
        return z  
    return zagniezdzona(x)  
  
if __name__ == "__main__":  
    x = 0  
    funkcja(x)
```

Traceback (most recent call last):

File "C:/Users/kubac/OneDrive/Desktop/przyklad.py", line 9, in <module>
 funkcja(x)

File "C:/Users/kubac/OneDrive/Desktop/przyklad.py", line 5, in funkcja
 return zagniezdzona(x)

File "C:/Users/kubac/OneDrive/Desktop/przyklad.py", line 3, in zagniezdzona
 z = 1 / y

ZeroDivisionError: division by zero

>>>

Table 4.1 Common Python exceptions

Exception	Cause and description
<code>FileNotFoundError</code>	Attempting to open a file or directory that does not exist – this exception is a particular type of <code>OSError</code> .
<code>IndexError</code>	Indexing a sequence (such as a list or string) with a subscript that is out of range.
<code>KeyError</code>	Indexing a dictionary with a key that does not exist in that dictionary (see Section 4.2.2).
<code>NameError</code>	Referencing a local or global variable name that has not been defined.
<code>TypeError</code>	Attempting to use an object of an inappropriate type as an argument to a built-in operation or function.
<code>ValueError</code>	Attempting to use an object of the correct type but with an incompatible value as an argument to a built-in operation or function.
<code>ZeroDivisionError</code>	Attempting to divide by zero (either explicitly (using <code>/</code> or <code>//</code>) or as part of a modulo operation <code>%</code>).
<code>SystemExit</code>	Raised by the <code>sys.exit</code> function (see Section 4.4.1) – if not handled, this function causes the Python interpreter to exit.

4.1.3. HANDLING AND RAISING EXCEPTIONS

W trakcie pisania programu może okazać się, że musimy obsługiwać się danymi w sposób który może wywołać błąd. Jeżeli nie jest on powodem do zatrzymania programu, ten błąd może zostać przechwycony przez klauzulę `try...except` w celu wykonania określonego działania.

„It is Easier to Ask Forgiveness than to seek Permission” (EAFP)

```
try:
    kod do wykonania
    więcej kodu
    ...
except JakiśError:      #Lub except (JakiśError,InnyError,...):
    kod do wykonania w razie znalezienia *zadeklarowanego*
    błędu wewnątrz try
except InnyError:
    kod do wykonania w razie znalezienia innego zadeklarowanego
    błędu wewnątrz try
else:
    kod do wykonania gdy nie znaleziono błędu wewnątrz try
finally:
    kod do wykonania *zawsze* bo wykonaniu powyższych bloków
```

```
try:
    y = 1 / x
    print('1 /', x, ' = ', y)
except ZeroDivisionError:
    print('1/0 is not defined')
```

4.1.3. HANDLING AND RAISING EXCEPTIONS

Python pozwala również na „ręczne” wywoływanie błędów przy pomocy funkcji `raise`:

```
if n%2:
    raise ValueError('n musi być parzyste!')
```

Podobna funkcja `assert` pozwala na wywołanie `AssertionError` w przypadku gdy załączony warunek nie jest prawdziwy:

```
>>> assert 2 == 2
>>> assert 1 == 2, '1 nie równa się 2'
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#18>", line 1, in <module>
    assert 1 == 2, '1 nie równa się 2'
AssertionError: 1 nie równa się 2
>>> |
```

```

def iloczyn_wektorowy(a, b):
    assert len(a) == len(b) == 3, 'Wektory a i b muszą być 3-wymiarowe'
    return [a[1]*b[2] - a[2]*b[1],
            a[2]*b[0] - a[0]*b[2],
            a[0]*b[1] - a[1]*b[0]]

if __name__ == "__main__":
    a1, b1 = [1,2,-1], [2,0,-1,3]
    a2, b2 = [1,2,-1], [2,0,-1]

```

```

>>> iloczyn_wektorowy(a1,b1)
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#2>", line 1, in <module>
    iloczyn_wektorowy(a1,b1)
  File "C:\Users\kubac\OneDrive\Desktop\przyklad.py", line 9, in iloczyn_wektorowy
    assert len(a) == len(b) == 3, 'Wektory a i b muszą być 3-wymiarowe'
AssertionError: Wektory a i b muszą być 3-wymiarowe
>>> iloczyn_wektorowy(a2,b2)
[-2, -1, -4]
>>> |

```

4.2. DICTIONARIES AND SETS

`dict` (dictionary, ang. słownik) jest mutowalnym szeregiem par `key-value`, przy czym `key` jest unikalnym obiektem niemutowalnym oraz hashowalnym, a `value` jakimkolwiek innym obiektem.

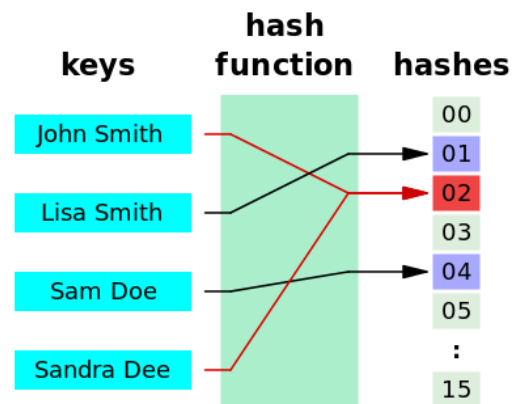
```
>>> d = {'a': 1, 'b': 2, 'c': 3}
>>> d
{'a': 1, 'b': 2, 'c': 3}
>>> d['a']
1
>>> |
```

`set` (ang. zestaw, złożenie) jest mutowalnym szeregiem unikalnych hashowalnych elementów.

```
>>> s = set([1,1,4,3,2,2,3,4,1,'hello!'])
>>> s
{1, 2, 3, 4, 'hello!'}
>>> |
```

HASH FUNCTION

Funkcja stosowana w informatyce, nadawana obiektom w celu przypisania im krótkich i łatwych do weryfikacji sygnatur pozwalających na szybki i łatwy dostęp.


```
>>> klucz = "John Smith"
>>> klucz.__hash__()
-6321013222125803853
```

W Pythonie hashowalne są niemutowalne obiekty jak `str`, `int`, `float`, `tuple` czy `bool`.

4.2.1. DEFINING AND INDEXING A DICTIONARY

Słownik definiuje się zawierając pary key: value wewnątrz nawiasu klamrowego {} lub podania tych samych par w postaci listy krotek (key, value) do konstruktora dict:

```
>>> slownik1 = {'slowo' : 5, 'inne slowo': [1,2,3], 'kolejne': 'itd'}
>>> slownik1
{'slowo': 5, 'inne slowo': [1, 2, 3], 'kolejne': 'itd'}
>>> slownik1['inne slowo']
[1, 2, 3]
>>> slownik2 = dict([('slowo',5), ('inne slowo', [1,2,3]), ('kolejne','itd')])
>>> slownik1 == slownik2
True
```

Utworzony zostaje iterowalny obiekt:

```
>>> for key in slownik1:
    print(key, '|', slownik1[key])
```

```
slowo | 5
inne slowo | [1, 2, 3]
kolejne | itd
```

4.2.2. DICTIONARY METHODS

`get()` – wyciąga podaną wartość dla danego klucza jeżeli istnieje w słowniku, jeżeli nie – zwraca wartość `None` lub wartość domyślną (jeżeli została taka podana).

```
>>> slownik = {'jeden': 1, 'dwa': 2, 'trzy': 3}
>>> slownik['cztery']
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#22>", line 1, in <module>
    slownik['cztery']
KeyError: 'cztery'
>>> slownik.get('cztery')      # Brak błędu
>>> slownik.get('cztery', -1) # Wyrzuci domyślną wartość -1
-1
>>> print(slownik.get('cztery'))
None
```

4.2.2. DICTIONARY METHODS

`keys()`, `values()` i `items()` – trzy metody zwracające obiekty odnoszące się kolejno do `key`, `value` oraz par `key: value` (jako krotki).

```
>>> slownik = {'jeden': 1, 'dwa': 2, 'trzy': 3}
>>> dictValues = slownik.values()
>>> dictValues
dict_values([1, 2, 3])
>>> dictValues[0]
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#36>", line 1, in <module>
    dictValues[0]
TypeError: 'dict_values' object is not subscriptable
>>> for value in dictValues:
    print(value)
```

```
>>> dictValues_list = list(dictValues)
>>> dictValues_list[0]
1
>>> for item in slownik.items():
    print(item)

('jeden', 1)
('dwa', 2)
('trzy', 3)
>>> |
```

1
2
3

4.2.2. DICTIONARY METHODS - DEFAULTDICT

Przekazując do słownika key który nie istnieje w tym słowniku zostanie nam zwrócony wyjątek `KeyError`. Przydatną klasą która obchodzi ten problem jest `defaultdict` z biblioteki `collections`, która przy otrzymaniu nieistniejącego klucza zwraca zadaną domyślną wartość (musi być callable – być klasą z metodą `.__call__()`).

```
>>> slownik = {'jeden': 1, 'dwa': 2, 'trzy': 3}
>>> slownik['cztery']
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#58>", line 1, in <module>
    slownik['cztery']
KeyError: 'cztery'
>>> from collections import defaultdict
>>> defslownik = defaultdict(int)
>>> defslownik['cztery']
0
>>> defslownik
defaultdict(<class 'int'>, {'cztery': 0})
>>> |
```

```
>>> int.__call__()
0
>>> str.__call__()
''
```

```

from collections import defaultdict

text = """Fourscore and seven years ago our fathers brought
        forth, on this continent, a new nation, conceived in
        liberty, and dedicated to the proposition that all
        men are created equal."""

text = text.replace(',', '').lower()

word_lengths = {}
for word in text.split():
    try:
        word_lengths[len(word)] += 1
    except KeyError:
        word_lengths[len(word)] = 1
print(word_lengths)

print('### ###')

word_lengths = defaultdict(int)
for word in text.split():
    word_lengths[len(word)] += 1
print(word_lengths)

```



```

>>> int()
0
>>> |

```

Długości słów - zwyczajna metoda:

```

{9: 4, 3: 9, 5: 3, 7: 4, 2: 3, 4: 2, 1: 1, 6: 2, 11: 1}
### ###

```

Długości słów - defaultDict:

```

defaultdict(<class 'int'>, {9: 4, 3: 9, 5: 3, 7: 4, 2: 3, 4: 2, 1: 1, 6: 2, 11: 1})

```

4.2.3. SETS

Zbiór definiuje się zawierając listę hashowalnych elementów wewnątrz dwóch nawiasów (`{...}`) albo przekazując tą listę do konstruktora `set()`:

```
>>> s = ({1,4,1,2,1,5,7,2,1,"hello"})
>>> s
{1, 2, 4, 5, 7, 'hello'}
>>> s = set([1,4,1,2,1,5,7,2,1,"hello"])
>>> s
{1, 2, 4, 5, 7, 'hello'}
>>> s.add('world')
>>> s
{1, 2, 4, 5, 'hello', 7, 'world'}
>>> s.pop()
1
>>> s
{2, 4, 5, 'hello', 7, 'world'}
```

```
>>> s.remove(2)
>>> s
{4, 5, 'hello', 7, 'world'}
>>> s.discard(1000)
>>> s
{4, 5, 'hello', 7, 'world'}
>>> s.remove(1000)
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#25>", line 1, in <module>
    s.remove(1000)
KeyError: 1000
>>> s.clear()
>>> s
set()
```

```
>>> len(s)          # Moc zbioru
6
>>> 2 in s, 10 in s # Przynależność do zbioru
(True, False)
>>> for item in s:
    print(item)

1
2
4
5
7
hello
>>> |
```

```
>>> A = set((1,2,3))
>>> B = set((1,2,3,4))
>>> A <= B
True
>>> A.issubset((1,2,3,4))
True
>>> A | B
{1, 2, 3, 4}
>>> A | B          # Suma
{1, 2, 3, 4}
>>> A & B          # Część wspólna
{1, 2, 3}
>>> B - A          # Różnica
{4}
```

Table 4.2 set methods

	Method	Description
	<code>isdisjoint(<i>other</i>)</code>	Is <i>set</i> disjoint with <i>other</i> ?
$A \subseteq B$	<code>issubset(<i>other</i>),</code> <code><i>set</i> <= <i>other</i></code>	Is <i>set</i> a subset of <i>other</i> ?
$A \subset B$	<code><i>set</i> < <i>other</i></code>	Is <i>set</i> a proper subset of <i>other</i> ?
	<code>issuperset(<i>other</i>),</code> <code><i>set</i> >= <i>other</i></code>	Is <i>set</i> a superset of <i>other</i> ?
	<code><i>set</i> > <i>other</i></code>	Is <i>set</i> a proper superset of <i>other</i> ?
$A \cup B$	<code>union(<i>other</i>),</code> <code><i>set</i> <i>other</i> ...</code>	The union of <i>set</i> and <i>other</i> (s)
$A \cap B$	<code>intersection(<i>other</i>),</code> <code><i>set</i> & <i>other</i> & ...</code>	The intersection of <i>set</i> and <i>other</i> (s)
$A \setminus B$	<code>difference(<i>other</i>),</code> <code><i>set</i> - <i>other</i> - ...</code>	The difference of <i>set</i> and <i>other</i> (s)
$A \Delta B$	<code>symmetric_difference(<i>other</i>),</code> <code><i>set</i> ^ <i>other</i> ^ ...</code>	The symmetric difference of <i>set</i> and <i>other</i> (s)

4.2.3. FROZENSETS

Zbiory są obiektami mutowalnymi oraz są niehashowalne, czyli nie mogą być użyte jako klucz w słowniku albo jako element zbioru:

```
>>> a = set((1,2,3))
>>> b = set(('q', (1,2), a))
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#84>", line 1, in <module>
    b = set(('q', (1,2), a))
TypeError: unhashable type: 'set'
```

`frozenset()` jest niemutowalnym, hashowalnym odpowiednikiem `set()`:

```
>>> a = frozenset((1,2,3))
>>> b = set(('q', (1,2), a))
>>> b
{frozenset({1, 2, 3}), (1, 2), 'q'}
```

4.3. PYTHONIC IDIOMS: “SYNTACTIC SUGAR”

Wiele języków programowania zapewnia syntax pozwalający na ułatwienie pisania oraz rozumienia kodu. Takiego rodzaju „składniowy cukier” (syntactic sugar) pozbywa się niektórych elementów bez naruszania funkcjonalności języka.

augmented assignment:

```
a += 1
```

```
a = a + 1
```

negative indexing:

```
b[-1]
```

```
b[len(b)-1]
```

4.3.1. COMPARISON AND ASSIGNMENT SHORTCUTS

```
>>> x = y = z = -1
>>> x
-1
>>> y
-1
>>> z
-1
```

```
>>> a = b = c = [1,2,3]
>>> a
[1, 2, 3]
>>> b
[1, 2, 3]
>>> c
[1, 2, 3]
>>> a.append(4)
>>> a
[1, 2, 3, 4]
>>> b
[1, 2, 3, 4]
>>> c
[1, 2, 3, 4]
```

```
>>> e, f, g = 'hello', -4.5, 1
>>> e
'hello'
>>> f
-4.5
>>> g
1
```

```
>>> a = b = 10
>>> a == b == 10
True
>>> a >= b > 1
True
```

```
>>> x = 5
>>> 1 < x < 10
True
```

```
>>> x = 10
>>> import math
>>> y = math.sin(x)/x if x else 1
>>> y
-0.05440211108893698
>>> x = 0
>>> y = math.sin(x)/x if x else 1
>>> y
1
```



```
try:
    y = math.sin(x)/x
except ZeroDivisionError:
    y = 1
```

4.3.2. LIST COMPREHENSION

Jest to konstruktor pozwalający na stworzenie listy na podstawie innego iterowalnego obiektu, np. na podstawie innej listy. Tworzy się go zamieszczając pętlę for wewnątrz nawiasu kwadratowego `[]` :

```
>>> xlist = [1,2,3,4,5,6]
>>> x2list = [x**2 for x in xlist]
>>> x2list
[1, 4, 9, 16, 25, 36]
```



```
>>> x2list_2 = []
>>> for x in xlist:
    x2list_2.append(x**2)
```

```
>>> x2list_2 == x2list
True
```

```
>>> x2list = [x**2 for x in xlist if x%2]
>>> x2list
[1, 9, 25]
```



```
>>> [x%2 for x in xlist]
[1, 0, 1, 0, 1, 0]
>>> 1 == True
True
>>> 0 == False
True
```

```
>>> litery = 'abc def'
>>> [l.upper() for l in litery]
['A', 'B', 'C', ' ', 'D', 'E', 'F']
```

```
          v      v      v
        c, c, c  c, c, c  c, c, c
>>> vlist = [[1,2,3],[4,5,6],[7,8,9]]
>>> [c for v in vlist for c in v]
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9]
```

4.3.3. LAMBDA FUNCTIONS

lambda jest rodzajem prostych anonimowych funkcji które mogą być przypisywane i przechowywane np. wewnątrz list.

```
>>> f = lambda x: x**2 - 3*x + 2
```

```
>>> f(4)
```

```
6
```

```
>>> f = lambda x,y: x**2 + 2*x*y + y**2
```

```
>>> f(2,3)
```

```
25
```

```
>>> f = lambda x: x+1
```

```
>>> type(f)
```

```
<class 'function'>
```

```
>>> f.__hash__()
```

```
186386560525
```

```
>>> flist = [lambda x: 1,
```

```
             lambda x: x,
```

```
             lambda x: x**2,
```

```
             lambda x: x**3]
```

```
>>> flist[3](5)      #flist[3] == x**3
```

```
125
```

```
>>> flist[2](4)      #flist[2] == x**2
```

```
16
```

```
>>> sorted('Sorted is a Case Sensitive function'.split())
```

```
['Case', 'Sensitive', 'Sorted', 'a', 'function', 'is']
```

```
>>> sorted('Sorted is a Case Sensitive function'.split(), key = str.upper)
```

```
['a', 'Case', 'function', 'is', 'Sensitive', 'Sorted']
```

```
>>> halogens = [('At', 85), ('Br', 35), ('Cl', 17), ('F', 9), ('I', 53)]
```

```
>>> sorted(halogens, key = lambda e: e[1])
```

```
[('F', 9), ('Cl', 17), ('Br', 35), ('I', 53), ('At', 85)]
```



```
# Create popup window with command
def popupWig(master,widget,key):
    """Uses winBuild to create a pop-up window with instructions from widget and key.

    :param widget: a nested list of widgets used in the pop-up window for that command
    :type widget: tuple

    :param key: name of the command
    :type key: str
    """
    newWindow = Toplevel(master)
    newWindow.title("{}".format(key))
    global pipelineTreeContent
    pipelineTreeContent = winBuild(newWindow,widget,key)
```

```
# Menu Bar
commands = Menu(menuBar,tearoff=0)
for package in commandWig.keys():
    subMenu = Menu(commands,tearoff=0)
    for key in commandWig[package]:
        subMenu.add_command(label="{}".format(key),command=lambda packKey=(package,key): popupWig(subMenu,commandWig[packKey[0]][packKey[1]],packKey[1]))
    commands.add_cascade(label="{}".format(package),menu=subMenu,underline=0)
menuBar.add_cascade(label = "Commands",menu = commands)

root.config(menu=menuBar)
```


Commands

tools

dada

demux

alignment

phylogeny

diversity

feature-table

metadata

feature-classifier

taxa

emperor

land

Content

diversity core-metrics-phylogenetic

diversity alpha-group-significance

diversity beta-group-significance

diversity alpha-rarefaction

diversity core-metrics-phylogenetic

qiime diversity core-metrics-phylogenetic

Required

☐ 'Proceed' button runs the command

--i-phylogeny

Choose file

--i-table

Choose file

--p-sampling-depth

1

--m-metadata-file

Choose file

--output-dir

Choose directory

Proceed

tools import

qiime tools import

Required Optional

☐ 'Proceed' button runs the command

--type

--input-path

Choose file

Choose dir

--output-path

Proceed

diversity alpha-group-significance

qiime diversity alpha-group-significance

Required

☐ 'Proceed' button runs the command

--i-alpha-diversity

Choose file

--m-metadata-file

Choose file

--o-visualization

Proceed

dada2 denoise-single

qiime dada2 denoise-single

Required Optional

☐ 'Proceed' button runs the command

--i-demultiplexed-seqs

Choose file

--p-trunc-len

0

--o-table

--o-representative-sequences

--o-denoising-stats

Proceed

4.3.4. THE „WITH” STATEMENT

`with` otwiera blok kodu który będzie egzekwowany w zadanym przez użytkownika kontekście.

```
f = open('filename.txt', 'w')
f.write('hello')
f.close()
```

```
f = open('filename.txt', 'w')
try:
    f.write('hello')
finally:
    f.close()
```



```
with open('filename.txt', 'w') as f:
    f.write('hello')
```

```
# a simple file writer object
```

```
class MessageWriter(object):
    def __init__(self, file_name):
        self.file_name = file_name

    def __enter__(self):
        self.file = open(self.file_name, 'w')
        return self.file

    def __exit__(self):
        self.file.close()
```

```
# using with statement with MessageWriter
```

```
with MessageWriter('my_file.txt') as xfile:
    xfile.write('hello world')
```

4.3.5. GENERATORS

Generatory są funkcjami które zachowują się jak iterowalny obiekt, tzn. może zostać użyty w pętli for i w każdej iteracji będzie zwracać generowane obiekty. Jest to rozwiązanie bardziej wydajne i oszczędza więcej miejsca niż tradycyjna metoda polegająca na przechowywaniu wartości wewnątrz zmiennych.

```
# Generator liczący do zadanej liczby n
```

```
def count(n):  
    i = 0  
    while i < n:  
        i += 1  
        yield i
```

```
>>> for j in count(5):  
    print(j)
```

```
1  
2  
3  
4  
5
```

```
# Generator Ciągu Fibbonacciego
```

```
def fib(limit):  
    # Dwie pierwsze liczby  
    a, b = 0, 1  
  
    while a < limit:  
        yield a  
        a, b = b, a + b
```

```
>>> fibo = fib(5)
```

```
>>> fibo.__next__()
```

```
0
```

```
>>> fibo.__next__()
```

```
1
```

```
>>> fibo.__next__()
```

```
1
```

```
>>> fibo.__next__()
```

```
2
```

```
>>> fibo.__next__()
```

```
3
```

```
>>> fibo.__next__()
```

```
Traceback (most recent call last):
```

```
  File "<pyshell#98>", line 1, in <module>
```

```
    fibo.__next__()
```

```
StopIteration
```

4.3.5. GENERATORS — GENERATOR COMPREHENSION

Generatory również można tworzyć używając podobnej składni jak *list comprehension*, używając okrągłych nawiasów `()` zamiast kwadratowych `[]` :

```
>>> kwadraty = (x**2 for x in range(5))
>>> for kwadrat in kwadraty:
    print(kwadrat)
```

```
0
1
4
9
16
```

Należy pamiętać, że po jednorazowym przejściu generator zostaje „wyczerpany”:

```
>>> for kwadrat in kwadraty:
    print(kwadrat)
```

```
>>>
```

4.3.6. MAP

Funkcja map zwraca iterator który nakłada zadaną funkcję na każdy obiekt w podanej sekwencji:

```
>>> listy = [[1,2,3],[10,20,30],[100,200,300]]
>>> list(map(sum, listy))
[6, 60, 600]
>>> sumy = map(sum,listy)
>>> type(sumy)
<class 'map'>
>>> for suma in sumy:
    print(suma)
```

```
6
60
600
```

4.3.7. ASSIGNMENT EXPRESSIONS: THE WALRUS OPERATOR

Założmy, że chcemy stworzyć program który potrzebuje string o długości ≤ 10 . Warunek sprawdzający możemy napisać w taki sposób:

```
s = 'String z dużą ilością znaków'
if len(s) > 10:
    print(f's ma {len(s)} znaków. Maksimum to 10.')
```

Aby nie sprawdzać dwa razy długości stringu możemy skorzystać ze zmiennej pomocniczej:

```
s = 'String z dużą ilością znaków'
slen = len(s)
if slen > 10:
    print(f's ma {slen} znaków. Maksimum to 10.')
```

Lub krócej, używając *assignment expression* (`slen := len(s)`):

```
s = 'String z dużą ilością znaków'
if (slen := len(s)) > 10:
    print(f's ma {slen} znaków. Maksimum to 10.')
```

4.4. OPERATING SYSTEM SERVICES

Python pozwala na interakcję z funkcjami dostępnymi w większości systemów operacyjnych takie jak np. pliki czy zegar. Takie operacje zazwyczaj są opierane na systemach Unix oraz interfejsach C, ale są dostępne również w (prawie) wszystkich innych systemach.

The word "UNIX" in a bold, green, sans-serif font, followed by a registered trademark symbol (®).

4.4.1. THE SYS MODULE

`sys.argv` – jest to lista stringów przesłana do Python'a kiedy program jest wykonywany. Pierwszym elementem `sys.argv[0]` jest nazwą programu, a każdy kolejny element to argumenty przekazane wraz z uruchomieniem programu.

```
# kwadrat.py
import sys

n = int(sys.argv[1])
print(n, 'do kwadratu równa się', n**2)
```

```
C:\Users\kubac\przyklad>python kwadrat.py 10
10 do kwadratu równa się 100

C:\Users\kubac\przyklad>python kwadrat.py 25
25 do kwadratu równa się 625

C:\Users\kubac\przyklad>python kwadrat.py 36
36 do kwadratu równa się 1296
```

4.4.1. THE SYS MODULE

`sys.exit` – sprawia, że program ulega zamknięciu w sposób „czysty” tzn. wszystkie elementy z klauzuli `finally` zostają egzekwowane, a wszystkie otwarte pliki zostają zamknięte. Opcjonalnie, `sys.exit` przyjmuje również jakikolwiek argument który jest przekazywany systemowi.

```
# kwadrat.py
import sys

try:
    n = int(sys.argv[1])
except (IndexError, ValueError):
    sys.exit('Proszę podać interger, <n>, w lini komend.\nSposób korzystania: '
            '\n\tpython {:s} <n>'.format(sys.argv[0]))
print(n, 'do kwadratu równa się', n**2)
```

```
C:\Users\kubac\przyklad>python kwadrat.py
Proszę podać interger, <n>, w lini komend.
Sposób korzystania:
    python kwadrat.py <n>

C:\Users\kubac\przyklad>
```

4.2.2. THE OS MODULE

`os.getenv(key)` – pozwala na dostęp do zmiennych środowiskowych w systemie operacyjnym.

```
>>> import os
>>> os.getenv("APPDATA")
'C:\\Users\\kubac\\AppData\\Roaming'
>>> os.getenv("HOMEDRIVE")
'C:'
>>> os.getenv("PROGRAMDATA")
'C:\\ProgramData'
>>> os.getenv("SYSTEMROOT")
'C:\\Windows'
>>> os.getenv("OneDrive")
'C:\\Users\\kubac\\OneDrive'
>>> os.getenv("NUMBER_OF_PROCESSORS")
'8'
>>> os.getenv("OS")
'Windows_NT'
>>> |
```

Table 4.4 os module: some file-system commands

Function	Description
<code>os.listdir(path='.')</code>	List the entries in the directory given by <i>path</i> (or the current working directory if this is not specified).
<code>os.remove(path)</code>	Delete the file <i>path</i> (raises an <code>OSError</code> if <i>path</i> is a directory; use <code>os.rmdir</code> instead).
<code>os.rename(old_name, new_name)</code>	Rename the file or directory <i>old_name</i> to <i>new_name</i> . If a file with the name <i>new_name</i> already exists, <i>it will be overwritten</i> (subject to user-permissions).
<code>os.rmdir(path)</code>	Delete the directory <i>path</i> . If the directory is not empty, an <code>OSError</code> is raised.
<code>os.mkdir(path)</code>	Create the directory named <i>path</i> .
<code>os.system(command)</code>	Execute <i>command</i> in a subshell. If the command generates any output, it is redirected to the interpreter standard output stream, <code>stdout</code> .

4.2.2. THE OS MODULE

`os.path` – udostępnia wiele funkcji do manipulowania ścieżkami, nazwami plików lub katalogów itp. Szczególnie przydatne gdy tworzy się program zapisujący wyniki w postaci pliku.

```
>>> os.path.basename("C:\\Users\\kubac\\przyklad\\kwadrat.py")
'kwadrat.py'
>>> os.path.dirname("C:\\Users\\kubac\\przyklad\\kwadrat.py")
'C:\\Users\\kubac\\przyklad'
>>> os.path.split("C:\\Users\\kubac\\przyklad\\kwadrat.py")
('C:\\Users\\kubac\\przyklad', 'kwadrat.py')
>>> os.path.splitext("C:\\Users\\kubac\\przyklad\\kwadrat.py")
('C:\\Users\\kubac\\przyklad\\kwadrat', '.py')
>>> os.path.basename("C:\\Users\\kubac\\przyklad\\kwadrat.py")
'kwadrat.py'
```

Table 4.5 `os.path` module: common pathname manipulations

Function	Description
<code>os.path.basename(path)</code>	Return the basename of the pathname <i>path</i> giving a relative or absolute path to the file: this usually means the filename.
<code>os.path.dirname(path)</code>	Return the directory of the pathname <i>path</i> .
<code>os.path.exists(path)</code>	Return True if the directory or file <i>path</i> exists, and False otherwise.
<code>os.path.getmtime(path)</code>	Return the time of last modification of <i>path</i> .
<code>os.path.getsize(path)</code>	Return the size of <i>path</i> in bytes.
<code>os.path.join(path1, path2, ...)</code>	Return a pathname formed by joining the path components <i>path1</i> , <i>path2</i> , etc. with the directory separator appropriate to the operating system being used.
<code>os.path.split(path)</code>	Split <i>path</i> into a directory and a filename, returned as a tuple (equivalent to calling <code>dirname</code> and <code>basename</code>) respectively.
<code>os.path.splitext(path)</code>	Split <i>path</i> into a “root” and an “extension” (returned as a tuple pair).

4.5. MODULES AND PACKAGES

Możliwości języka Python mogą być w łatwy sposób rozszerzane poza jego podstawowe funkcje przy pomocy *modułów*.

Aby zaimportować dany moduł należy skorzystać ze składni import:

```
import <moduł>
```

Żeby odnieść się do atrybutu znajdującego się w danym module należy wywołać jego nazwę a następnie nazwę atrybutu:

```
<moduł>.atrybut()
```

4.5. MODULES AND PACKAGES

```
zmienna = "wartość"

def funkcja(x):
    y = x**2
    return y

if __name__ == "__main__":
    print(funkcja(10))
    print(zmienna)
    zmienna = "inna wartość"
    print(zmienna)
```

Importując jako moduł

```
>>> import os
>>> os.chdir("C:\\Users\\kubac\\przyklad")
>>> import moduł
>>> moduł.zmienna
'wartość'
>>> moduł.funkcja(25)
625
```

Uruchamiając jako program

```
100
wartość
inna wartość
>>> |
```

4.5. MODULES AND PACKAGES

Paczki są sposobem organizacji modułów.

Moduły należące do paczki są przechowywane w katalogu wraz z plikiem `__init__.py` który jest uruchamiany gdy paczka jest importowana.

```
numpy/  
    __init__.py  
    core/  
    fft/  
        __init__.py  
        fftpack.py  
        info.py  
        ...  
    linalg/  
        __init__.py  
        linalg.py  
        info.py  
        ...  
    polynomial/  
        __init__.py  
        chebyshev.py  
        hermite.py  
        legendre.py  
        ...  
    random/  
    version.py  
    ...
```

4.5.1. THE RANDOM MODULE

Oferuje wiele funkcji opartych na *generatorze liczb pseudolosowych*.

```
>>> import random
>>> random.random()
0.025010755222666936
>>> random.seed(42)
>>> random.random()
0.6394267984578837
>>> random.random()
0.025010755222666936
>>> random.seed(42)
>>> random.random()
0.6394267984578837
>>> random.random()
0.025010755222666936
```

```
>>> random.uniform(-2,2)
-0.899882726523523
>>> random.uniform(-2,2)
-1.107157047404709
>>> random.uniform(-2,2)
0.9458848566560496
>>> random.normalvariate(0,1)
2.811460417586422
>>> random.normalvariate(0,1)
-1.2258167276173486
>>> random.normalvariate(0,1)
0.009437580815661357
>>> |
```

```
>>> random.randint(5,10)
6
>>> random.randint(5,10)
10
>>> random.randint(5,10)
10
>>> random.randint(5,10)
10
>>> random.randint(5,10)
9
```

```
>>> seq = [10,5,2,'n',-3.4]
>>> random.choice(seq)
'n'
>>> random.choice(seq)
5
>>> random.shuffle(seq)
>>> seq
[5, -3.4, 10, 2, 'n']
>>> random.shuffle(seq)
>>> seq
['n', 5, -3.4, 10, 2]
```

4.5.2. THE URLLIB PACKAGE

Paczka zawierająca wiele modułów pozwalających na otwieranie i otrzymywanie materiałów z adresów internetowych, zazwyczaj przy pomocy protokołu HTTP(S) lub FTP.

```
import urllib.request

req = urllib.request.Request('https://www.wikipedia.org')
response = urllib.request.urlopen(req)
content = response.read()
if (charset := response.headers.get_content_charset()) != None:
    pass
else:
    charset = "utf-8"
html = content.decode(charset)

>>> html[:60]
'<!DOCTYPE html>\n<html lang="en" class="no-js">\n<head>\n<meta '
>>> |
```

4.5.3. THE DATETIME MODULE

Udostępnia obiekty przechowujące informacje na temat czasu i dat.

```
>>> from datetime import date
>>> birthday = date(2004,11,5)
>>> today = date.today()
>>> birthday
datetime.date(2004, 11, 5)
>>> today
datetime.date(2021, 4, 11)
>>> birthday.isoformat()
'2004-11-05'
>>> birthday.weekday()
4
>>> birthday.isoweekday()
5
>>> today.ctime()
'Sun Apr 11 00:00:00 2021'
>>> birthday < today
True
>>> today == birthday
False

>>> from datetime import time
>>> lunchtime = time(hour = 13, minute = 30)
>>> lunchtime
datetime.time(13, 30)
>>> lunchtime.isoformat()
'13:30:00'
>>> precise_time = time(4,46,36,501982)
>>> precise_time.isoformat()
'04:46:36.501982'
>>> witching_hour = time(24)
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#25>", line 1, in <module>
    witching_hour = time(24)
ValueError: hour must be in 0..23

>>> from datetime import datetime
>>> now = datetime.now()
>>> now
datetime.datetime(2021, 4, 11, 14, 27, 57, 402478)
>>> now.isoformat()
'2021-04-11T14:27:57.402478'
>>> now.ctime()
'Sun Apr 11 14:27:57 2021'
```

4.6. THE INTRODUCTION TO OBJECT-ORIENTED PROGRAMMING

Do tej pory (w trakcie prezentacji) większość napisanego kodu była rodzajem programowania *proceduralnego*, tzn. były serią ściśle określonych poleceń wykonywanych po kolei.

Innym paradygmatem programowania, popularnym dla większych projektów, jest programowanie *obiektowe* (ang. Object-oriented programming; OOP) – polegające na rozbiciu złożonego problemu na obiekty z własnymi metodami i atrybutami oraz ustalaniu relacji między nimi.

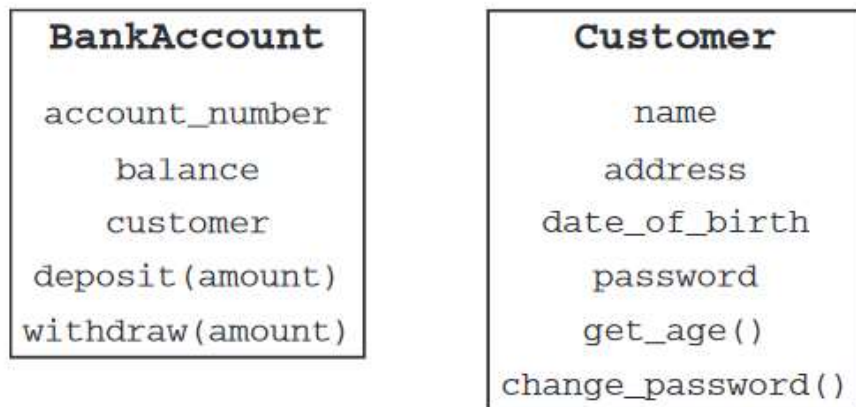

Figure 4.2 Basic classes representing a bank account and a customer.

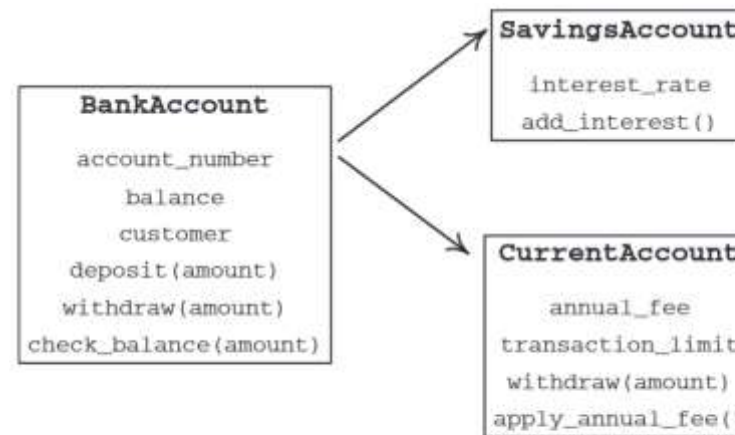

Figure 4.3 Two classes derived from an abstract base class: **SavingsAccount** and **CurrentAccount** inherit methods and attributes from **BankAccount** but also customize and extend its functionality.

4.6.1. OBJECT-ORIENTED PROGRAMMING BASICS

Obiekt przechowuje dane o sobie (atrybuty) oraz posiada funkcje (metody) do manipulowania tymi danymi. Obiekt jest utworzony (zainicjowany) ze schematu będącego *klasą*.

```
>>> a = 'good morning'
>>> type(a)
<class 'str'>
>>> a.capitalize()
'Good morning'
>>> a.split()
['good', 'morning']
>>> a * 2
'good morninggood morning'
>>> a.__mul__(2)
'good morninggood morning'
```

```
>>> help(str)
Help on class str in module builtins:

class str(object)
|   str(object='') -> str
|   str(bytes_or_buffer[, encoding[, errors]]) -> str
|
|   Create a new string object from the given object. If encoding or
|   errors is specified, then the object must expose a data buffer
|   that will be decoded using the given encoding and error handler.
|   Otherwise, returns the result of object.__str__() (if defined)
|   or repr(object).
|   encoding defaults to sys.getdefaultencoding().
|   errors defaults to 'strict'.
|
|   Methods defined here:
|
|   __mul__(self, value, /)
|       Return self*value.
|
|   capitalize(self, /)
|       Return a capitalized version of the string.
|
|       More specifically, make the first character have upper case and the rest lower
|       case.
```

4.6.2. DEFINING AND USING CLASSES IN PYTHON

Aby zdefiniować klasę należy użyć słowa kluczowego `class`, definiując metody i atrybuty wewnątrz bloku kodu pod nazwą.

Metody wewnątrz klasy powinny zawierać zmienną `self` która odnosi się do samego obiektu i jego atrybutów/metod.

```
class NazwaKlasy:

    def __init__(self, argument):
        self.argument = argument

    def metoda(self):
        print(self.argument)
```

```

class BankAccount:
    """Base for representing a bank account"""
    currency = '$'

    def __init__(self, customer, account_number, balance = 0):
        """
        Initialize the BankAccount class with a customer, account number
        and opening balance (which defaults to 0)
        """

        self.customer = customer
        self.account_number = account_number
        self.balance = balance

    def deposit(self, amount):
        """Deposit amount into the bank account"""
        if amount > 0:
            self.balance += amount
        else:
            print("Invalid deposit amount:", amount)

    def withdraw(self, amount):
        """
        Withdraw amount from the bank account, ensuring there are
        sufficient funds.
        """
        if amount > 0:
            if amount > self.balance:
                print("Insufficient funds")
            else:
                self.balance -= amount
        else:
            print("Invalid withdrawal amount:", amount)

    def check_balance(self):
        """ Print a statement of the account balance"""
        print('The balance of the account number {:d} is {:s}{:.2f}'
              .format(self.account_number, self.currency, self.balance))

```

```

>>> my_account = BankAccount('Jakub Olszewski', 2137288)
>>> my_account.account_number
2137288
>>> my_account.balance
0
>>> my_account.customer
'Jakub Olszewski'
>>> my_account.deposit(1000)
>>> my_account.check_balance()
The balance of the account number 2137288 is $1000.00

```

4.6.3. CLASS INHERITANCE IN PYTHON

Odziedziczalność klas jest ich bardzo przydatną własnością, pozwalającą na napisanie uogólnionych schematów obiektów a następnie tworzeniu innych wyspecjalizowanych wersji w oparciu o te schematy.

Aby stworzyć podklasę, definiując ją obok nazwy w nawiasie () należy podać nazwę klasy nadrzędnej:

```
class NazwaKlasy:

    def __init__(self, argument):
        self.argument = argument

    def metoda(self):
        print(self.argument)

class PodKlasa(NazwaKlasy):

    def __init__(self, argument, jakiś_inny_argument):
        self.jakiś_inny_argument = jakiś_inny_argument
        super().__init__(argument)
```

```
class SavingsAccount(BankAccount):
    """A class representing a savings account."""

    def __init__(self, customer, account_number, interest_rate, balance = 0):
        """ Initialize the savings account. """
        self.interest_rate = interest_rate
        super().__init__(customer, account_number, balance)

    def add_interest(self):
        """ Add interest to the account at the rate self.interest_rate. """

        self.balance *= (1. + self.interest_rate / 100)
```



```
def __init__(self, customer, account_number, balance = 0):
    """
    Initialize the BankAccount class with a customer, account number
    and opening balance (which defaults to 0)
    """

    self.customer = customer
    self.account_number = account_number
    self.balance = balance
```

```
>>> save_account = SavingsAccount("Jakub Olszewski", 2137288, 5.5, 1000)
>>> save_account.check_balance()
The balance of the account number 2137288 is $1000.00
>>> save_account.add_interest()
>>> save_account.check_balance()
The balance of the account number 2137288 is $1055.00
```

4.6.4. CLASSES AND OPERATORS

Operatory (jak `+`, `*` lub `<=`) oraz funkcje jak `len` czy `abs` działają na obiektach wywołując metody zdefiniowane wewnątrz tych obiektów których nazwy zaczynają się oraz kończą dwoma znakami podkreślenia `__` (tzw. „dunder” methods). Aby obiekt definiowany przez użytkownika obsługiwał takie metody wystarczy zdefiniować te funkcje wewnątrz klasy.

```
>>> x = 10
>>> y = 20
>>> x + y
30
>>> x.__add__(y)
30
```

```
>>> save_account + 10
Traceback (most recent call last):
  File "<pyshell#32>", line 1, in <module>
    save_account + 10
TypeError: unsupported operand type(s) for +: 'SavingsAccount' and 'int'
```

Table 4.8 Common Python special methods

Method	Description	Example
<code>__add__</code>	+, addition	<code>x + y</code>
<code>__sub__</code>	-, subtraction	<code>x - y</code>
<code>__mul__</code>	*, multiplication	<code>x * y</code>
<code>__truediv__</code>	/, “true” division	<code>x / y</code>
<code>__floordiv__</code>	//, floor division	<code>x // y</code>
<code>__mod__</code>	%, modulus	<code>x % y</code>
<code>__pow__</code>	<code>**</code> , exponentiation	<code>x ** y</code>
<code>__neg__</code>	negation (unary minus)	<code>-x</code>
<code>__matmul__</code>	@, matrix multiplication	<code>x @ y</code>
<code>__abs__</code>	absolute value	<code>abs(x)</code>
<code>__contains__</code>	membership	<code>y in x</code>
<code>__lt__</code>	less than	<code>y < x</code>
<code>__le__</code>	less than or equal to	<code>y <= x</code>
<code>__eq__</code>	equal to	<code>y == x</code>
<code>__ne__</code>	not equal to [†]	<code>y != x</code>
<code>__gt__</code>	greater than	<code>y > x</code>
<code>__ge__</code>	greater than or equal to	<code>y >= x</code>
<code>__str__</code>	human-readable string representation	<code>str(x)</code>
<code>__repr__</code>	unambiguous string representation	<code>repr(x)</code>

[†] If not explicitly implemented, `__ne__` calls `__eq__` and inverts the result.

```

class Vector2D:
    """ A two-dimensional vector with Cartesian coordinates."""

    def __init__(self, x, y):
        self.x, self.y = x,y

    def __str__(self):
        """Human-readable string representation of the vector."""
        return '{:g}i + {:g}j'.format(self.x, self.y)

    def __repr__(self):
        """Unambiguous string representation of the vector."""
        return repr((self.x, self.y))

    def dot(self, other):
        """The scalar (dot) product of self and other. Both must be vectors."""
        if not isinstance(other, Vector2D):
            raise TypeError("Can only take dot product of two Vector2D objects")
        return self.x * other.x + self.y * other.y

    __matmul__ = dot

```

```

>>> x = Vector2D(10,20)
>>> y = Vector2D(14,34)
>>> x.dot(y)
820
>>> x @ y
820
>>> str(x)
'10i + 20j'
>>> repr(x)
'(10, 20)'

```